

הפילהרמונית הישראלית, העונה ה-89

תל אביב: 4 * שבע ב-19:00 * 5 * השמינייה הקלאסית * 6 * גאלה * חיפה: 4 * גאלה * פברואר 2026

אלכסנדר בלוך מנצח

מארק בוצ'קוב כנר

הילה בג'יו סופרן

המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני

קונצרט למנויים מס' 4

תל אביב, היכל התרבות ע"ש צ'רלס ברונפמן, אולם הקונצרטים ע"ש לאוי

שבע ב-19:00 | יום ה' | 19.2.26 | ב' באדר תשפ"ו | 19:00

בסיוע מרשה וג'ון גולדמן, לזכר רודה וריצ'רד גולדמן

חיפה, אודיטוריום חיפה

גאלה | יום ג' | 24.2.26 | ז' באדר תשפ"ו | 20:00

קונצרט למנויים מס' 5

תל אביב, היכל התרבות ע"ש צ'רלס ברונפמן, אולם הקונצרטים ע"ש לאוי

השמינייה הקלאסית | מוצ"ש | 21.2.26 | ד' באדר תשפ"ו | 20:00

קונצרט לתמיד בסיוע משפחת מנדל

קונצרט למנויים מס' 6

תל אביב, היכל התרבות ע"ש צ'רלס ברונפמן, אולם הקונצרטים ע"ש לאוי

גאלה | יום א' | 22.2.26 | ה' באדר תשפ"ו | 20:00

היצירות בקונצרט

קלוד דביסי (1862-1918): שלושה נוקטורנים לתזמורת

משך היצירה: כ-24 דקות

עננים

חגיגות

סירנות

דברי הסבר:

במהלך העבודה על שלושת הנוקטורנים התזמורתיים (99-1892), קלוד דביסי כתב למו"ל שלו שהוא שואף להפיח קצת חיים וחירות במוזיקה התזמורתית, שלדעתו לא הייתה חופשית מספיק בזמנו. הוא הביע את תקוותו שתהיה זו מוזיקה שתנוגן באוויר הפתוח, ותהדהד תחת משק כנפי החירות. כמה שנים לאחר מכן, במאמרו "מוזיקה באוויר הפתוח" הוא קורא לבצע מוזיקה תזמורתית מחוץ לאולמות הקונצרטים, באופן שבו המוזיקה תוכל לנשום ולהתבטא במלואה: "המוזיקה תהדהד במרחבים הפתוחים, תרחף מעל צמרות העצים, וכל מהלך הרמוני חנוק בין כתלי אולמות הקונצרטים, יקבל משמעות חדשה". הוא טען שהחופש שהפורמט הזה יאפשר עשוי להיות הפתרון לאובססיה בת זמנו לצורה וטונליות.

הנוקטורנים של דביסי נועדו לתאר חוויה חושית-גופנית בחסות ממלכת הלילה. מטרתם אינה לתאר מה התרחש בלילה, אלא איך תופעות הלילה מרגישות: לא טיול רומנטי תחת העננים, אלא התבוננות מדיטטיבית בתנועות שלהם על מצע שמים שקטים; לא מפגשים חברתיים במהלך פסטיבל לילי, אלא הסתנוויות אור-קולית בלב האירוע; ובמקום סיפורים מהמיתולוגיה היוונית - חווית המשיכה הבלתי נמנעת אל יופי הסכנה על רקע מקצבי גלי הים הכסופים מאור הירח.

בנוקטורן הראשון, "עננים", התזמורת פותחת בתנועה מתמשכת בכלי העץ, שמחליפה תפקידים לאורכו של הפרק: פעמים כתופעה המרכזית עצמה ופעמים כרקע לתופעות אחרות. המעברים מתרחשים באופן כה אלגנטי, שקל לא לשים לב לכך. עם כל מעבר, התנועה המתמשכת משנה מעט את הופעתה, ויחד עם זאת שומרת על זהותה. דביסי מכון ביד אמן את מיקוד תשומת לב הקהל להמחשת חווית ההתבוננות בחלוף העננים.

"חגיגות" הוא פרק מלא באנרגיה מתפרצת, בקונטרסט מושלם ל"עננים" המסתורי והמהורהר. זה בא לידי ביטוי בטמפו מהיר, בזיקוקים מלודיים, ובמקצב טריליות דומיננטי, שמהווה את התפאורה לחגיגות. תיאור החוויה מלב ליבו של האירוע מקבל חיזוק מהמקטע המפורסם, שמפליא לצייר תהלוכה המגיעה ממרחק ומתקרבת עד שהיא חוצה את לב החגיגות: התרועעות העמומות הממחישות מרחק פיזי, תחושת הפעמה של הצעדה, והקרשנדו המתוזמר – מבטאים יחד מהלך מבריק של חוויה אודיטורית מרחבית.

פרק ה"סירנות" יוצא מן הטבע ומתמזג עם העל טבעי. במיתולוגיה היוונית הסירנה היא יצור שחציו אישה וחציו ציפור. הן ידועות כמי שמפתות מלחים בלב ים אל אבדונם עם שירתן המהפנטת. מקהלת נשים מצטרפת אל התזמורת, כעוד קבוצת כלים, ולא כאלמנט אנושי נפרד שעומד לעומת התזמורת, כביטוי לסכנה העל אנושית שבסירנות. תכונה זאת מקבלת חיזוק בשירת ווקאליזה – הברות ללא מילים. האתגר ההלחנתי הבולט בפרק זה הוא המחשת חווית היופי המהפנט יחד עם הסכנה הנלווית לה, ועיצוב המהלכים המוזיקליים עד להיסחפות ואיבוד שליטה.

שלושת הנוקטורנים אמנם ינוגנו הערב באולם הקונצרטים ולא באוויר הפתוח, אך המהות האורגנית שלהם לא תאבד - אם התזמורת לא באה לטבע, בערב הזה הטבע בא לתזמורת. דביסי הוא תלמיד של הטבע, והנוקטורנים הם שיעור בחופש.

כתב: ספיר מידינסקי

קמי סן-סאנס (1835-1921): מבוא ורונדו קפריצ'וזו בלה מינור, אופ' 28

משך היצירה: כ-10 דקות

דברי הסבר:

כמלחינים רבים אחרים שכתבו יצירות עבור כלים שלא ניגנו בהם בעצמם, ביקש סן-סאנס את עצתו של הכנר הספרדי הגדול פבלו דה סרסטה (1844-1908) בכל הנוגע להלחנה לכינור סולו. הם נפגשו בעת שסרסטה היה רק בן 15 וסן-סאנס בן 24, וסרסטה הזמין מהמלחין יצירה לכינור סולו. "צעיר ורענן כאביב עצמו", נזכר סן-סאנס בכנר, "עם שפם דקיק ומרומז על שפתו העליונה, הוא כבר היה בעל מוניטין של וירטואוז. כאילו היה זה הדבר הפשוט ביותר בעולם, הוא ביקש ממני לכתוב עבורו קונצ'רטו". הבקשה החמיאה לסן-סאנס והקסימה אותו והוא נענה מייד בחיוב. היצירה הראשונה שהלחין עבור סרסטה ב-1859 הייתה הקונצ'רטו לכינור בלה מז'ור. ארבע שנים לאחר מכן כתב את "מבוא ורונדו קפריצ'וזו", יצירה קצרה שנועדה להפגין את הטכניקה המפורסמת של סרסטה. סרסטה ביצע את היצירה לראשונה בפריז ב-4 באפריל 1867. היא זכתה להצלחה מיידית והפכה לחלק בלתי נפרד מרפרטואר הראווה של כנרים וירטואוזים.

כפי שמרמז שמה, ליצירה שני חלקים עיקריים. המבוא הלירי נפתח בנעימה סנטימנטלית, אולם עד מהרה הוא נותן לסולן הזדמנות להפגין מעברים וירטואוזיים, מעין רמז לבאות. לעומת זאת, הרונדו קפריצ'וזו הוא מפגן ראוות של וירטואוזיות וברק. במסגרת מבנה של רונדו סן-סאנס מגיש חטיבת תצוגה של שני נושאים רבי יופי לפני שהוא פוצח במופע של כנרות מרהיבה ותוססת. אור הזרקורים מופנה אל הכנר, המפגין את נפלאות הטכניקה הכנרית המרתקת במהלך האפיזודות שמנוגנות בין הופעות נושא הרונדו. הניחוח הספרדי של היצירה נובע ללא ספק מתוך הערכה למורשתו של סרסטה. לקראת הסוף, מעבר קצר בסגנון של קדנצה מבשר את הקודה (סיומת) הנפלאה, המסיימת את היצירה.

כתבה: צילי רודיק

גבריאל פורה (1845-1924): מזמור לז'אן רסין

מילים מאת ז'אן רסין (1639-1699)

משך היצירה: כ-6 דקות

ביצוע ראשון בתזמורת

דברי הסבר:

פורה הלחין את המזמור לז'אן רסין עבור תחרות הקומפוזיציה בבית הספר למוזיקה נידרמאייר, בו למד מאז שהיה בן תשע. בית הספר שהקים לואי נידרמאייר, צרפתי יליד שווייץ, הציב לעצמו כמטרה להכשיר את מוזיקאי הכנסייה העתידיים. לשם כך למדו בו סולפג', הרמוניה, קונטרפונקט, תולדות המוזיקה, וכמובן נגינה בעוגב ובפסנתר. שלוש פעמים בשבוע שרו התלמידים במקהלה, בה היה מקום מיוחד לרפרטואר הווקאלי מהרנסנס, מיצירות ז'וסקן, פלסטרינה, ויקטוריה, ז'אנקן ואחרים. ההיכרות עם הרפרטואר הזה בפריז של המאה ה-19 לא הייתה דבר של מה בכך, והיא הותירה את חותמה על פורה לשנים קדימה.

אחת הדמויות המשמעותיות בבית הספר היה קמי סן-סאנס, שהתחיל ללמד במוסד בשנת 1861, לאחר מותו של נידרמאייר. באופן אירוני, אחד המלחינים המזהים ביותר עם שמרנות מוזיקלית היה

זה שהכניס למוסד המקובע את המוזיקה של ואגנר וליסט, שבאותה עת הייתה המילה האחרונה. כך, סן-סאנס היה המורה המשמעותי ביותר של פורה.

פורה ניסה את מזלו שלוש פעמים בתחרות הקומפוזיציה של בית הספר. ב-1863 הוא הגיש את היצירה "על נהרות בבל", אבל באותה שנה חבר השופטים לא מצא לנכון להעניק את הפרס לאף יצירה, ופורה הסתפק בציון לשבח. שנה לאחר מכן הוא זכה בפרס השני באותה תחרות, אבל לא ידוע בוודאות עבור איזו יצירה. רק ב-1865 הוא סוף סוף זכה במקום הראשון עם המזמור לז'אן רסין.

ז'אן רסין היה מחזאי צרפתי בן זמנו של לואי ה-14, מעט צעיר ממולייר. המזמור אותו פורה בחר להלחין אינו טקסט מקורי לחלוטין של רסין, אלא פרפרזה בצרפתית על טקסט לטיני המיוחס לאמברוזיוס הקדוש, מאבות הכנסייה. בליטורגיה הנוצרית אותו טקסט נאמר כתפילה ביום שלישי לפנות בוקר, בין חצות לזריחה.

פורה הלחין את המזמור למקהלה ועוגב, אך לאחר מכן כתב גרסה מורחבת למקהלה, כלי קשת והרמוניום. מאז היצירה זכתה גם בשלל עיבודים תזמורתיים.

הלחן של פורה מצטיין בשלווה, טוהר, זך, אצילות ואיזון. היצירה נפתחת במבוא כלי, המציג את החומרים המוזיקליים של הבתים הראשון והשלישי. בולט במיוחד הנבל המנגן טרילולות (חלוקה של הפעמה לשלושה צלילים שווים) לאורך כל המזמור. בין הבית הראשון לשני מנוגן קטע מעבר כלי המושתת על המבוא. הבית השני הרפתקני יותר מבחינה הרמונית, אולי כרמז לגיהנום הנזכר בשיר. אולם, עד מהרה חוזרת המוזיקה הפותחת; הסדר שב על כנו עד לשורה האחרונה המושרת שלוש פעמים: "מי יתן וכל משאלותיו [של העם] יתגשמו".

כתב: עודד שני-דור

מילים בצרפתית:

Verbe égal au Très-Haut, notre unique espérance,

Jour éternel de la terre et des cieux;

De la paisible nuit nous rompons le silence,

Divin Sauveur, jette sur nous les yeux!

Répands sur nous le feu de ta grâce puissante,

Que tout l'enfer fuie au son de ta voix;

Dissipe le sommeil d'une âme languissante,

Qui la conduit à l'oubli de tes lois!

O Christ, sois favorable à ce peuple fidèle

Pour te bénir maintenant rassemblé.

Reçois les chants qu'il offre à ta gloire immortelle,

Et de tes dons qu'il retourne comblé!

מילים בעברית:

אלוהים שבשמיים, תקוותנו היחידה,
היום הנצחי של הארץ והשמיים;
אנו שוברים את דממת הלילה השקט,
מושיע אלוהי, התבונן בנו!

הרעף עלינו את אש חסדך העוצמתית,
כך שלמשמע קולך, 'ברח הגהנום כולו;
זעזע והקם את נשמתנו החלושה,
אשר שכחה את חוקיך!

הו ישו, היה נדיב אל העם הנאמן
אשר התקבץ כעת לברכך.
האזן למזמורים אשר הוא מעניק לתהילתך האלמותית,
מי ייתן וכל משאלותיו יתגשמו!
נוסח עברי: האנסמבל הקולי הישראלי ועודד שני-דור

פרנסיס פולנק (1899-1963): גלוריה, לסופרן סולו, מקהלה ותזמורת

תהילה
נהלך
אלוהים אדוננו
אתה האדון, הבן שנולד יחיד
אלוהים אדוננו, שה אלוהים
היושב לימין האבא

משך היצירה: כ-25 דקות
ביצוע ראשון בתזמורת

דברי הסבר:

"כשכתבתי חשבתי על אותם פרסקואים של גוצולי [צייר רנסאנס] בהם נראים מלאכים מוציאים לשון.
וגם על נזירים בנדיקטינים חמורי סבר שראיתי פעם משחקים בכדורגל". במילים אלה תיאר פולנק
את הפרק השני מתוך הגלוריה, והן מיטיבות לתאר את אישיותו ואת סגנונו המוזיקלי. המבקר

הצרפתי קלוד רוסטאן תיאר את פרנסיס פולנק, מהמקוריים והנפלאים ביותר במלחיני המוזיקה הצרפתית במאה ה-20, כבעל שני צדדים משלימים - הפרחח והנזיר. מצד אחד מלאך, או נזיר בנדיקטיני חמור סבר, מצד שני שחקן כדורגל מוציא לשון.

את שני הצדדים האלה – הנזיר והפרחח – פולנק ירש מהוריו. אביו היה דתי מסור, אם כי זאת הייתה דתיות שמחה, חיובית, לא פנאטית. אמו באה ממשפחה פריזאית ותמיד ידעה ליהנות מהיתרונות התרבותיים שיש לעיר הגדולה להציע. פרנסיס הצעיר קיבל מאמו את האהבה לשירה, ציור, ספרות, דרמה, בלט וקולנוע. כך ירש פולנק מהוריו שני עולמות תרבותיים – העולם התרבותי הדתי, הכפרי, מאביו, והעולם התרבותי הפריזאי, האומנותי והנהנתן מאמו.

בתחילת הקריירה של פולנק, ללא כל ספק הצד הפרחחי היה הבולט מבין השניים. ב-1917, כשפרנסיס היה בן 18, אביו הלך לעולמו, מה שגרם לו להתרחק מהדת. הוא התקרב מאוד לסאטי, לקוקטו, ולעוד חמישה מלחינים צעירים - שיחד ידועים בתור "השישה". המוזיקה שהם כתבו לאולם הקונצרטים באה מחיי היומיום - מהמוזיקה הול הפרזאי, הקרקס, להקות הג'אז, הברים, הירידים ובתי הקפה.

ב-1936, זמן קצר לאחר מות חברו המלחין פייר-אוקטב פרו, פולנק ביקר ברוקמדור, כפר היסטורי בדרום-מערב צרפת, שם ראה את פסל הבתולה השחורה. הביקור היווה את הטריגר לחזרת המלחין לאמונה הקתולית ולכתיבת יצירתו הדתית הראשונה, "ליטניות לבתולה השחורה". בעקבותיה באו יצירות דתיות רבות אחרות, למקהלות אֶקֶפֶלָה או בליווי תזמורת, ששיאן ב"סטבאט מאטר" וב"גלוריה".

"גלוריה" נכתבה ב-1959-60 בעקבות הזמנת קרן סרגיי קוסביצקי. היצירה, למילים מתוך המיסה הנוצרית, כתובה לזמרת סופרן, מקהלה מעורבת, ותזמורת גדולה. זוהי יצירה דתית עמוקה, אך ללא שמץ של סנטימנטליות. יש בה את השילוב הפולנטי בין הכפר לעיר, הדת והחול, לצד הדים של מזמורים גרגוריאניים, ויוולדי, וסטרווינסקי הניאוקלאסי. יש בה קווים מלודיים קצרים, הרמוניה עשירה אך נגישה לשמיעה, ותזמור מלא, צבעוני אך בהיר. המשקלים מתחלפים תדיר וחלק מהמילים לא מוטעמות כמקובל, אבל הכול נשמע טבעי להפליא.

הפרק הראשון נפתח במבוא מלכותי, עם נושא הצהרתי המופיע 3 פעמים, כל פעם בתזמור אחר. לאחר שתי תיבות מלנכוליות באבוב ובקלרינט הטמפו מתעורר, וקולות המקהלה מצטרפים בהתלהבות בזה אחר זה, ללא זכר למנגינה שהופיעה במבוא. הפרק השני ממשיך באופי הנלהב, אך זה משתנה באופן קיצוני במילים "אנו מודים לך". זמרות הסופרן שרות מילים אלו ללא ליווי כלי, ונענות בידי כוראל מכשף בכלי הקשת.

בפרק השלישי, לאחר מבוא קאמרי קצר בכלי הנשיפה, נכנסת לראשונה זמרת הסופרן הסולנית בטמפו איטי ובאופי שלו. תפקידי הנבל והקרן צנועים, אך כל צליל בהם מהפנט. השפעתו של סטרווינסקי הניאוקלאסי מורגשת ביותר בפרק הרביעי. פרגמנטים מלודיים קצרים בתזמור בהיר מכינים את הקרקע לכניסת המקהלה, גם הפעם ללא תפקיד סולו, בקטע הודיה קצר ואקסטטי.

שני בסונים, ארבע קרנות, נבל וקונטרבסים מתחילים את הפרק החמישי בתהום, ממנה עולה עושר של מוטיבים שונים. פולנק יחזור אל רבים מהם בפרק השני של הסונטה לקלרינט, אחת מיצירותיו האחרונות. תפקיד הסולנית מהפנט, ובו מרווחים מוגדלים מאתגרים לשירה. המילים "הנושא עוונות העולם" זוכות למוטיב חדש, המורכב מצלילים חוזרים, אולי כביטוי לביטחון באל בעולמנו מלא החטאים.

הפרק המסכם נפתח במקהלה ללא ליווי, באופי ארכאי. בין המשפטים השונים התזמורת מנגנת בשלמותה, באקורדים מלאים במצלול לגמרי עוגבי. כלי המתכת מנגנים את המוטיב מפתחת היצירה, וכך נוצרת סגירת מעגל קטנה. לאחר מכן מגיע חלקו העיקרי של הפרק, המאופיין בהלך רוח חי וקצבי. סגירת מעגל משמעותית יותר מתרחשת בהמשך הפרק, כאשר זמרת הסופרן שרה לבדה "אמן", בקו מוזיקלי שמזכיר את הפרק האחרון של המיסה של פולנק, אחת מיצירותיו הדתיות הראשונות.

הגלוריה היא שער כניסה מדהים לעולמו החד־פעמי של פולנק. אפשר להפליג בתיאורים של כל תכסיס תזמורי או הרמוני שבו הוא משתמש, ובמבחן ההאזנה הכול ירגיש תמיד טבעי, נכון, פשוט ויפה. "אל תנתחו את המוזיקה שלי, תאהבו אותה", ביקש פולנק. מעולם לא הייתה בקשה שכל כך קל למלא אחריה.

כתב: עודד שני-דור

מילים בלטינית:

I. Gloria in excelsis Deo

Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis.

II. Laudamus te, Benedicimus te, Adoramus te, Glorificamus te.

Gratias agimus tibi Propter magnam gloriam tuam.

III. Domine Deus, Rex cælestis, Deus Pater omnipotens.

IV. Domine Fili unigenite, Jesu Christe.

V. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, Rex Celestis

Deus Qui tollis peccata mundi, Miserere nobis; suscipe deprecationem nostram.

VI. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.

Quoniam tu solus Sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus Altissimus.

Jesu Christe, Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

מילים בעברית:

1. תהילה לאל במרומים,

ובארץ, שלום לבני אדם דורשי טוב.

2. נהללך, נברכך, נעריצך, נרוממך

אנו מודים לך כרוב תפארתך.

3. אלוהים אדוננו המולך בשמיים,

האל האב הכול יכול.

4. אתה, האדון, הבן שנולד יחיד, ישו המושיע.

5. אלוהים אדוננו, שה האל, בן האב, המולך במרומים,

הנושא עוונות העולם, רחם עלינו; שמעה תחנונינו

6. היושב לימין האב, רחם עלינו.

כי אתה לבדך קדוש, אתה לבדך אדון, אתה לבדך עליון,

ישו המושיע, עם רוח הקודש, בתהילת האב האל. אמן.

נוסח עברי: עדה ברודסקי

האומנים המשתתפים

אלכסנדר בלוך, מנצח

המנצח הצרפתי אלכסנדר בלוך מונה למנצח הראשי של התזמורת הסימפונית ומקהלת הרדיו והטלוויזיה הספרדית במדריד החל מעונת 2026-27. זכייתו בפרס הראשון בתחרות דונטלה פליק לניצוח זיכתה אותו בהכרה בינלאומית, ומאז הוא שמר על יחסים קרובים עם התזמורת הסימפונית של לונדון. בזכות המוזיקליות והאנרגיה המשולהבת שלו הוא הופיע לראשונה עם תזמורת הקונצרטבאו זמן קצר לאחר מכן.

בעונת הקונצרטים הקודמת ובזו הנוכחית בלוך חזר להופיע עם כמה מהתזמורת עליהן ניצח בעבר, והוא מנצח בהופעות בכורה על כמה תזמורת נוספות. בין היתר הוא מופיע עם התזמורת הסימפונית של לונדון, הפילהרמונית הישראלית, הפילהרמונית של דרזדן, התזמורת הפילהרמונית הממלכתית של המבורג, תזמורת האלה במנצ'סטר, התזמורת הסימפונית של ברמינגהאם, הפילהרמונית של רוטרדם, התזמורת הפילהרמונית של סיאול, תזמורת ה-BBC הלאומית של ווילס, תזמורת פילהרמונית, תזמורת שווייץ המערבית, הסימפונית של יוטה, ורבות אחרות. כמנצח אופרה בלוך הופיעה עם האופרה הבווארית הממלכתית (מינכן), הדויטשה אופר אָם רִיין (דיסלדורף), האופרה הגרמנית בברלין, האופרה של ליל והאופרה של ליון.

בלוך היה מנהלה המוזיקלי של התזמורת הלאומית של ליל בשנים 2016-2024, תקופה בה זכתה התזמורת לצמיחה אומנותית וקהלית. הוא היה גם מנצח אורח ראשי של התזמורת הסימפונית של דיסלדורף, והיה מנצח-עמית בפסטיבל טנגלוד. בתפקידים אלה משך את תשומת לבם של המנצחים מאריס יאנסונס, שארל דיטואה, פייר בולז, ברנרד הייטינק ואסה-פקה סלונן.

מארק בוצ'קוב, כנר

הכנר הבלגי ממוצא רוסי-אוקראיני מארק בוצ'קוב מופיע עם תזמורות מובילות ומנצחים נודעים ברחבי העולם. הופעותיו התזמורתיות כוללות קונצרטים עם תזמורת הקונצרטבאו ומריס ינסונס, הפילהרמונית של מינכן עם פיליפ ז'ורדן, תזמורת רדיו פרנקפורט וכריסטוף אשנבך, הפילהרמונית של לה סקאלה ולורנצו ויטי ותזמורת מרינסקי וולרי גרגייב. הוא הופיע גם עם תזמורת רדיו המבורג, תזמורת טונהאלה מציריך, התזמורת הלאומית של בלגיה, תזמורת רשות השידור האיטלקית, התזמורת הפילהרמונית המלכותית של לייז', הפילהרמונית של מוסקבה, תזמורת ג'וזפה ורדי ממילנו ותזמורת פסטיבל ורבייה.

ב-2021 הופיע בקונצרטבאו באמסטרדם עם התזמורת הפילהרמונית של הולנד תחת שרביטו של לודוביק מורלו והוזמן מייד להיות אומן הבית של התזמורת בעונת 2022-23, שבמהלכה ניגן עם התזמורת באולם הקונצרטבאו את הקונצ'רטי לכינור מאת קורנגולד, סטרווינסקי וברהמס.

מארק בוצ'קוב זכה בפרס הראשון בתחרות הבינלאומית לכינור במונטראל ובמדליית הכסף בתחרות צ'ייקובסקי. כיום הוא מכהן כפרופסור בקונסרבטוריון המלכותי של ליאז' ובאוניברסיטת פולקוונג לאומנויות באסן.

הילה בג'יו, סופרן

זמרת הסופרן הילה בג'יו מופיעה בבתי אופרה ועם תזמורות בארץ ובחו"ל תחת שרביטם של מנצחים ידועים בהם דניאל אורן, דן אטינגר, דניאל בארנבוים, זובין מהטה ולהב שני. באופרה הישראלית ביצעה תפקידים ראשיים רבים, לרבות ויולטה (לה טראוויאטה), לוצ'יה (לוצ'יה די למרמור), אדינה (שיקוי האהבה), ג'ילדה (ריגולטו), נורונה (דון פסקואלה), מארי (בת הגדוד), ופמינה (חליל הקסם). בין תפקידיה האופראיים בחו"ל: סוזנה (נישואי פיגרו) ומוזטה (לה בואה) בבית האופרה של דרזדן, ויולטה (לה טראוויאטה) באופרה העממית בווינה ובבית האופרה בדרמשטט, אוסקר (נשף המסכות) בבתי האופרה של ננסי, רן, נאנט ולוקסמבורג, פרסקיטה (כרמן) במאסימו פלרמו, וג'וליה (סולם המשי) בפסטיבל רוסיני שבאיטליה.

הילה בג'יו שרה בקונצרטים עם הפילהרמונית של מינכן, הסימפונית של וינה, תזמורת בית האופרה ברומא, התזמורת הקאמרית של לוקסמבורג ועוד. היא הופיעה עם הרביעייה הירושלמית בסיבוב הופעות בעולם לרגל הוצאת האלבום 'ידיש קברט' בחברת ההקלטות "הרמוניה מונדי". בג'יו זכתה בפרסים רבים, בהם פרס רוזנבלום לשנת 2012, פרס על ביצוע יצירה ישראלית מטעם משרד התרבות, במקום השני בתחרות היוקרתית "בלוודר" בווינה וכן במלגות מטעם קרן תרבות אמריקה-ישראל, מלגת גרובוב, מלגת בסר, מלגת סילוורמן ומלגת המכון הישראלי לזמרה אומנותית.

המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני

מנהל מוזיקלי ומנצח: רונן בורשבסקי

המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני הוקמה ע"י חגי גורן ורונן בורשבסקי בשנת 2009. המקהלה הופיעה עד כה עם הפילהרמונית הישראלית תחת שרביטם של זובין מהטה, להב שני, קורט מזור, הרברט בלומשטדט, ולדימיר יורובסקי, אשר פיש, קז'ישטוף פנדרצקי, דן אטינגר, יואל לוי, מנפרד הונק ורבים אחרים, וכן עם התזמורת הסימפונית חיפה ועם התזמורת הסימפונית ירושלים. בין היתר ביצעה המקהלה עם הפילהרמונית הישראלית את רקוויאם גרמני מאת ברהמס, הסימפוניה השנייה והשלישית מאת מהלר, הסימפוניה התשיעית מאת בטהובן, שירי גוֹרָה מאת שנברג, סטבט מאטר מאת רוסיני, רקוויאם פולני מאת פנדרצקי, כרמינה בורנה מאת אורף, כוכבי הלכת מאת הולסט, פעמונים מאת רחמיניוב ורקוויאם המלחמה מאת בריטן, ואופרות רבות מאת ורדי, פוצ'יני, רוסיני, צ'ייקובסקי, ביזה ושטראוס. עם התזמורת הסימפונית חיפה ביצעה המקהלה את "מחייה המתים" מאת נועם שריף ובניצוחו, ורק לאחרונה ביצעה המקהלה עם התזמורת הסימפונית ירושלים את "אליהו" מאת מנדלסון, בניצוחו של רונן בורשבסקי.

מקהלת ברתיני, הגוף הייצוגי של המקהלה, מונה כ-26 זמרים. היא מתמקדת בביצוע רפרטואר א-קפלה מכל התקופות ומופיעה גם עם תזמורות והרכבים קאמריים בארץ ובאירופה. בין היתר הופיעה עם הקאמרה הישראלית ירושלים, התזמורת הקאמרית של פראג, התזמורת הקאמרית הישראלית, תזמורת נובה אמדאוס מרומא, אינטרפרטי ונציאני ואנסמבל בארוקדה. המקהלה זכתה להצלחה רבה בסיורי קונצרטים באיטליה (2012) בפראג ובווינה (2014) בברוגן (2017) בוונציה, מנטובה ונירנברג (2022).

רונן בורשבסקי, מנצחה ומנהל המוזיקלי של המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני, מכהן גם כראש המחלקה לניצוח מקהלה וכמרצה בכיר בביה"ס למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב, כמנצחה של מקהלת האיחוד, ובנוסף לכך הוא מרצה מבוקש בנושאי מוזיקה מגוונים. זכה בצעירותו בפרסי ניצוח בתחרויות בינלאומיות ביפן ובדנמרק (1998) והשתתף בקורס הניצוח של פסטיבל טנגלוד. השתלם אצל ברנרד הייטינק, סאג'י אוזוזה והנס גארף. רונן בורשבסקי הוא בעל תואר אומן מהאקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים. היה תלמידם של פרופ' נועם שריף ופרופ' מנדי רודן. רונן ניצח על מרבית התזמורות הישראליות, לרבות הפילהרמונית הישראלית, וכן על תזמורות ברחבי העולם. ב-2006 הוביל את מיזם "פילהרמוניה גרמנית-ישראלית" שהתקיים בישראל

ובגרמניה ובמסגרתו ניצח על האורטוריה "אליהו" מאת מנדלסון. גולת הכותרת של המסע היה הקונצרט לציון יום מותו של מנדלסון באולם הגוונדהאוס בלייפציג.